

Dosarul nr. 2ra-287/21

Prima instanță: Judecătoria Orhei sediul Șoldănești (jud. E. Lavciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, V. Sîrbu, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Igor Zubcu, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Victoriei Ursu împotriva lui Igor Zubcu cu privire la partajarea proprietății în devălmășie a foștilor soți, determinarea cotelor-părți din aceasta și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Igor Zubcu și menținută hotărârea din 4 martie 2020 a Judecătoriei Orhei sediul Șoldănești, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 26 septembrie 2017, Victoria Ursu, reprezentată de avocatul Stela Lefter a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Zubcu cu privire la cu privire la partajarea proprietății în devălmășie a foștilor soți, determinarea cotelor-părți din aceasta și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în anul 2013, împreună cu pârâtul au format o familie în relație de concubinaj, relația a fost înregistrată oficial la 22 octombrie 2016, atunci fiind organizată și ceremonia de nuntă.

A menționat că banii adunați la nuntă au constituit echivalentul la 130 000 de lei (banii au fost colectați în valută națională, euro și dolari SUA), pe care au decis să-i depună la BC „MobiasBanca – Group Societe Generale” filiala Florești.

Din motiv că nu avea buletin de identitate, fiind în proces de perfectare în legătură cu modificarea numelui, contul bancar a fost deschis doar pe numele lui Igor Zubcu, pe care a fost depozitată suma de 130 000 de lei.

A notat că la 5 aprilie 2017, căsătoria lor a fost desfăcută oficial cu acordul ambilor soți prin OSC Șoldănești.

A comunicat reclamanta că în perioada 25 martie 2017 – 24 iunie 2017, s-a aflat la muncă peste hotarele țării.

La fel, a indicat că în luna mai 2017, Igor Zubcu a ridicat toți banii împreună cu dobânda din cont, fapt despre care a înștiințat-o și totodată asigurând-o că îi va transmite $\frac{1}{2}$ din sumă.

În realitate însă, la 17 mai 2017, Igor Zubcu, prin intermediul fratelui său Radu Zubcu, i-a transmis tatălui ei Mihail Ursu, doar suma de 30 000 de lei, iar restul sumei de 35 000 de lei a refuzat să o transmită.

A comunicat că la 7 iulie 2017, lui Igor Zubcu i-a fost adresată o somație în formă scrisă prin care i s-a propus calea amiabilă de soluționare a problemei, la care ultimul nu a reacționat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 20, 25, 26 Codul familiei și art. 94 CPC.

A solicitat recunoașterea sumei de bani în valoare de 130 000 de lei depozitate la BC „MobiasBanca – Group Societe Generale” filiala Florești și a valorii dobânzii provenită din această sumă drept proprietate comună în devălmășie, determinarea cotei-părți din aceste bunuri în mărime de $\frac{1}{2}$ cotă-parte, partajarea în natură a valorii totale cu încasarea de la Igor Zubcu în beneficiul ei a sumei de 35 000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 4 martie 2020 a Judecătoriei Orhei sediul Șoldănești, a fost admisă acțiunea.

A fost recunoscută depunerea bănească în valoare de 130 000 de lei, depozitată la 26 octombrie 2016 la BC „MobiasBanca – Group Societe Generale” SA filiala Florești pe numele lui Igor Zubcu, proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Victoria Ursu și Igor Zubcu.

A fost partajată în natură în două cote-părți egale proprietatea comună în devălmășie a foștilor soți Victoria Ursu și Igor Zubcu - depunerea bănească în valoare de 130 000 de lei.

A fost determinată cota-parte în natură a Victoriei Ursu în mărime de $\frac{1}{2}$ din depunerea bănească în valoare de 130 000 de lei.

Au fost încasate de la Igor Zubcu în beneficiul Victoriei Ursu suma de 35 000 de lei, cu titlu de restanță din $\frac{1}{2}$ cotă-parte din depunerea bănească de 130 000 de lei ce-i revine Victoriei Ursu și suma de 8 650 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Igor Zubcu și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru argumentarea soluției adoptate, instanțele ierarhic inferioare au reținut că faptul depozitării a sumei de bani în mărime de 130 000 de lei la BC „MobiasBanca – Group Societe Generale” a fost confirmat de ambele părți în cadrul judecării cauzei, precum și prin răspunsul nr. C/F-47-871.2019 din 19 februarie 2018 a BC „MobiasBanca – Group Societe Generale” filiala Florești, prin care se atestă că Igor Zubcu, la 26 octombrie 2016, în timpul aflării în căsătorie cu Victoria Ursu, a deschis un depozit în sumă de 130 000 de lei pe o

perioadă de 180 de zile și care a fost închis anticipat, la cerere, la 13 februarie 2017, fiind retrasă suma 130 000 de lei, fără dobândă.

Dat fiind faptul că la 5 aprilie 2017, cu acordul ambilor soți, OSC Șoldănești a desfășurat căsătoria înregistrată la 22 octombrie 2016 între Victoria Ursu și Igor Zubcu, în temeiul art. 19, 20, 26 Codul familiei, suma de 130 000 de lei depozitată la BC „MobiasBanca – Group Societe Generale” SA filiala Florești pe numele lui Igor Zubcu, urmează a fi recunoscută ca proprietate comună în devălmășie a foștilor soți.

Totodată, potrivit art. 25 alin. (1), (3), 26 alin. (1) Codul familiei, art. 346 alin. (1), 361 alin. (1) și 370 Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019), instanțele inferioare au constatat că depunerea bănească în valoare de 130 000 de lei urmează a fi împărțită în natură în cote-părți egale, cu determinarea $\frac{1}{2}$ pentru Victoria Ursu – în valoare de 65 000 de lei, conform art. 26 alin. (1) Codul familiei și art. 373 Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019).

La 4 ianuarie 2021, prin intermediul poștei electronice și ulterior, la 6 ianuarie 2021, Igor Zubcu, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș a declarat recurs împotriva deciziei din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerare faptul că la data încetării relațiilor de familie, în conturile bancare se afla suma de 60 000 de lei, și nu 130 000 de lei, precum au apreciat instanța de fond și cea de apel.

Astfel, Victoriei Ursu i-a fost transmisă pe cale extrajudiciară suma de 30 000 de lei cu titlu de împărțire, respectiv la momentul intentării acțiunii de partaj lipsește masa partajabilă.

A indicat că nici prima instanță, nici instanța de apel nu au oferit un careva răspuns la argumentul invocat de el, din ce motiv nu sunt aplicabile prevederile art. 20 alin. (5) Codul familiei, care statuează că sunt proprietate în devălmășie a soților bunurile care au fost dobândite din ziua încheierii căsătoriei până în ziua încetării acesteia.

Totodată, componența proprietății comune a soților se determină din momentul încetării reale de către soți a raporturilor familiale și a administrării comune a gospodăriei, dacă după încetarea lor soții nu au procurat o altă proprietate din mijloace comune.

În cazul de față, la data încetării reale a raporturilor de familie, adică la data depunerii cererii de divorț, la 4 martie 2017, foștii soți dispuneau în contul bancar suma de 60 000 de lei.

La 22 ianuarie 2021, în adresa Victoriei Ursu a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Igor Zubcu, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 205), fiind recepționată la 26 ianuarie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 211).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că la 29 decembrie 2020 copia deciziei recurate a fost expediată la adresa electronică a reprezentantului recurentului, avocatul Miroslav Cauș, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 185).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 4 ianuarie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Igor Zubcu, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Zubcu, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Igor Zubcu, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Igor Zubcu, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic